

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบแฉะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการตรวจงานเขียนด้วยวิธีที่แฉะ โดยตรง และวิธีที่แฉะทางอ้อม ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบแฉะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการตรวจงานเขียนด้วยวิธีที่แฉะ โดยตรง และวิธีที่แฉะทางอ้อม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่ม A ₁	90.30	4.15	0.13
กลุ่ม B ₁	86.95	5.53	

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการตรวจงานเขียนด้วยวิธีที่แฉะ โดยตรง (A₁) มีมัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มสูงกว่า กลุ่มที่ได้รับการตรวจงานเขียนด้วยวิธีที่แฉะทางอ้อม (B₁) โดยที่กลุ่ม A₁ มีมัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}_{A_1}) = 90.3 และกลุ่ม B₁ มีมัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}_{B_1}) = 86.95 นอกจากนี้คะแนนของกลุ่ม A₁ มีการกระจายน้อยกว่าคะแนนของกลุ่ม B₁ ทั้งนี้เนื่องจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่ม A₁ น้อยกว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่ม B₁

แต่จากการเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่ม A₁ และ B₁ พบว่าคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อ 1

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบแนะ ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการตรวจงานเขียนด้วยวิธีที่แนะ โดยตรง และวิธีที่แนะทางอ้อม

นักศึกษาชั้นปีที่ 1	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่ม A ₂	91.62	3.79	0.11
กลุ่ม B ₂	88.71	4.21	

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการตรวจงานเขียนด้วยวิธีที่แนะ โดยตรง (A₂) มีมัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการตรวจงานเขียนด้วยวิธีที่แนะทางอ้อม (B₂) โดยที่กลุ่ม A₂ มีมัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}_{A_2}) = 91.62 และกลุ่ม B₂ มีมัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}_{B_2}) = 88.71 นอกจากนี้คะแนนของกลุ่ม A₂ มีการกระจายน้อยกว่าคะแนนของกลุ่ม B₂ ทั้งนี้ เนื่องจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่ม A₂ น้อยกว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่ม B₂

แต่จากการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่ม A₂ และ B₂ พบว่า คะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัยข้อ 2